

saadanne Skibe. Alle disse Udsigter ere jo kun Udsigter, som det ærede Medlem konstruerer her netop til Brug under Forhandlingen, andet due de jo slet ikke til. Der er jo ikke Tale om, at vi skulle have civile Inspektionsskibe her i vore Farvande. Der er heller ikke Tale om at faa et nyt Skib foruden dette op til Island og har heller aldrig været Tale om det. Naar der i 1900 var Tale om et Inspektionsskib mere, var det et Inspektionsskib foruden det, vi da havde bevilget, nemlig „Beskytteren“. „Beskytteren“ er et Led af Flaaden og kan passe ind i Flaadeplanen. Flaaden har jo et passende Antal større og mindre Skibe. Dette Skib, der her er Tale om, kan derimod ikke passe ind i Flaaden som Led af denne og kan altsaa ikke være et Led af Flaadeplanen. Det ærede Medlem taler altsaa om og forudsætter i sin Tale Bevillinger, som slet ikke nogen Sinde ville blive forelagte.

Det ærede Medlems Henvisninger til tidligere Udtalelser passe derfor slet ikke. Men jeg kan godt forstaa, at navnlig det ærede Medlem fremdrog den Udtalelse, som faldt den 1. April 1894, om Hunden, der vender sig til sit eget Spy, thi det maa være en Udtalelse, som vist stærkt interesserer det ærede Medlem. Det ærede Medlem har forsvaret det Standpunkt, de moderate da stode paa, i 1894. Han har efterhaanden svinget gennem alle Partier og har nu kun Socialdemokratiet tilbage. Der er sikkert ingen Tvivl om, at han ogsaa en Gang ender der, hvis Socialdemokraterne ellers ville tage imod ham.

Rørdam: Jeg skal til den højtærede Marineminister sige, at i 1894 var jeg ikke Medlem af dette Ting, og da forsvarede jeg altsaa ikke noget Spørgsmaal her. Men jeg skal kun sige, at den højtærede Marineminister den 17. Januar 1900 udtalte følgende: „Det er ikke meget økonomisk at sende et saa stort Skib som „Hejmdal“ op til Island; et Skib, der har en Besejning paa halvandet Hundrede Mand eller saa, er meget dyrt at holde deroppe den største Del af Aaret, og det er et stort Spørgsmaal, om ikke to mindre Skibe vilde gøre langt bedre Fyldest for den Opgave, som er stillet deroppe“. Det forekommer mig, at den højtærede Marineminister i Gaar udtalte noget lignende. Da Rigsdagstidenden ikke foreligger, kan jeg kun henholde mig til de Udtalelser, han fremkom med i 1900.

Konseilspræsidenten, Krigsministeren og Marineministeren (J. C. Christensen): Da Rigsdagstidenden ikke foreligger, skal jeg sige, hvad jeg sagde om den Ting i Gaar. Jeg sagde, at det var muligt, at man oppe i Island ønskede at faa to Skibe, og at et af Flaadens Skibe blev nødt til at gaa derop en Del af Aaret, selv om vi fik dette ny Skib, og denne Mulighed er ogsaa til Stede eller temmelig sandsynlig.

P. Bjerre: Det, der særlig giver mig Anledning til at bede om Ordet, er Forslaget om en Forhøjelse af Lønningen ude paa Orlogsværftet. Jeg stemmer for denne Forhøjelse, idet jeg anerkender det Princip, at Staten som Arbejdsgiver bør være i Spidsen med Hensyn til Løn og human Behandling. Men paa den anden Side maa Staten ogsaa forlange, at dens Arbejdere ere dygtige og blive dygtigt ledede. Der har Gang efter Gang lydt Klage over, at Arbejdet ude paa Orlogsværftet ikke var saa heldigt og tidssvarende indrettet, som det skulde være, det er bleven sagt, at en Arbejder derude i lang Tid, i flere Dage, kunde gaa uden at bestille noget nyttigt, naar han blot gik med noget Værktøj i Haanden. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister, at han vil nøje undersøge, om der ikke kunde indføres en saadan Ordning, at der ikke ødsledes med Arbejdskraft. Jeg tror, at den Forhøjelse, der her er Tale om, i Virkeligheden ikke bliver en Merudgift, naar Arbejdet bliver ledet saaledes og kommer under en saadan Kontrol, at man kan vide, at enhver Mand virkelig bestiller noget nyttigt, og jeg vil ved min Udtalelse gøre mit til, at det maa ske. Jeg har for øvrigt ikke nogen Tro paa, at Staten egner sig til at være Stor-Fabrikant eller Stor-Grosserer eller egner sig til at drive en saadan Virksomhed som Orlogsværftet, men dette Spørgsmaal skal jeg ikke komme ind paa, da jeg mener, at Forsvarskommissionen en Gang vil behandle det, men indtil Forsvarskommissionen er kommen med Forslag, og der muligvis er kommen en anden Ordning, vil der jo gaa lang Tid, og i den Tid er det, at jeg ønsker, at Driften derude skulde være saa økonomisk og god som muligt.

Dernæst vil jeg blot sige baade om dette og om andre Forslag, at jeg tror, vi gøre Ret i at faa slaet den Praksis fast, at vi stemme for gode Forslag og mod daarlige Forslag, hvor de saa komme fra.